

Sataman ilta 13.4.2025

"Turvattu tulevaisuus" - "Kunnes kuolema meidät yhdistää"

Arto Malmberg

Ottakaa halutessanne tekstin käsittelyn avuksi seuraavat pohdintakysymykset:

1. Mitä teksti kertoo Jumalasta, Jeesuksesta, Pyhästä Hengestä ja Jumalan suunnitelmasta?
2. Mitä teksti kertoo ihmisistä?
3. Mitä tämän tekstin pohjalta teet elämässäsi hyvin? Entä minkä pitäisi muuttua?
4. Tiedätkö ketään, jonka olisi hyvä kuulla oppimastasi? Raamatun teksti DBS-menetelmälle on

Raamatun teksti DBS-menetelmälle on Filippiäiskirje 1:19-26.

Johdanto

"Kunnes kuolema meidät yhdistää".

Opetuksemme nimi on ylösalaisin käännetty versio vihkivalan loppusta.

Vihkivalassa usein kysytään "Tahdotko ottaa tämän (mainitaan sulhasen tai morsiammen nimi) aviopuolisoksesi rakastaen ja kunnioittaen häntä myötä- ja vastoinikäymisissä, kunnes kuolema teidät erottaa?"

Kuolema yleensä erottaa ihmiset toisistaan, mutta asian voi myös nähdä toisin.

Opetussarjamme kantavana ajatuksensa on turvattu tulevaisuus.

Tulevaisuus voi olla turvattu aina ja kaikissa tilanteissa ja olosuhteissa.

Myös kuoleman kohdatessa.

Miten kuolema sitten voisi yhdistää?

Ajallisesta ja kuolevan näkökulmasta katsottuna ajatus on mahdoton.

Mutta kun otamme huomioon Jumalan Sanan ja sen ilmoituksen ja lupaukset, niin näkökulma onkin aivan toinen.

Elämä täällä maanpäällä ei olekaan merkityksetön ohikiitävä hetki, jonka jälkeen ihmisen tietoisuus sammuu.

Ei niin, vaan tämä elämä jota nyt elämme, on kyllä lopulta kuin ohikiitävä hetki, mutta sen valinnoilla on kannaltamme iankaikkiset seuraukset.

Olen usein pohtinut sitä miten ihmiset jaksavat tai ylipäättään edes uskaltavat elää ilman elävää yhteyttä Jeesukseen Kristukseen.

Toisaalta ihminen on mestari pettämään itseään ja työntämään epämieluisilta tuntuvat asiat pois mielestään jos suinkin mahdollista.

Tänään kuitenkin pysähdymme asian äärelle ja toivon että lähdet täältä täysi rauha ja turva sydämessäsi.

Paavali kirjoittaa vankilasta kirjoittamassaan filippiläiskirjeessä seuraavasti.

' Sillä minä tiedän, että tämä on päättyvä minulle pelastukseksi teidän rukoustenne kautta ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla, minun hartaan odotukseni ja toivoni mukaan, etten ole missään häpeään joutuva, vaan että Kristus nytkin, niinkuin aina, on tuleva ylistetyksi minun ruumiissani kaikella rohkeudella, joko elämän tai kuoleman kautta. Sillä elämä on minulle Kristus, ja kuolema on voitto. Mutta jos minun on eläminen täällä lihassa, niin siitä koituu hedelmää työlleni, ja silloin en tiedä, minkä valitsisin. Ahtaalla minä olen näiden kahden välissä: halu minulla on täältä eritä ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi monin verroin parempi; mutta teidän tähtenne on lihassa viipymiseni tarpeellisempi. Ja kun olen tästä varma, niin minä tiedän jääväni eloon ja viipyväni kaikkien teidän luonanne teidän edistymiseksenne ja iloksenne uskossa, että teidän kerskaamisenne minusta olisi yhä runsaampi Kristuksessa Jeesuksessa, kun minä taas tulen teidän tyköenne. '

Filippiläiskirje 1:19-26

Tuon ajan roomalainen vankila ei varmasti ollut luksus paikka.

Paavali ei kuitenkaan kirjoita vankilan huonoista oloista tai siitä että hänen pitäisi pian päästä vapaaksi.

Hän tiesi että esirukousten kannattelemana ja Pyhän Hengen voimassa tuo vankilareissu päättyisi pelastukseksi.

Paavali tuskin tarkoitti pelastuksella vankilasta vapautumista.

Ymmärrän että hän tarkoitti pelastumista sellaisesta häpeästä, että hän kieltäisi Kristuksen.

Paavalin tekstistä voi havaita että hän oli jo "kuollut".

Hän oli kuollut omille pyrkimyksilleen ja omille intresseilleen.

Hän oli kuollut tälle maailmalla, sen tarjoamalle yltäkylläisyyden tavoittelulle.

Sen tarjoamalle nautinnolle, sen tarjoamalle kunnialle.

Hän oli kuollut uskonnolliselle jumalanpalvelukselle ja sen eliitille.

Hän eli todeksi Jeesuksen sanoja.

' Ja hän sanoi kaikille: "Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua. Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän pelastaa sen. Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saattaisi itsensä kadotukseen tai turmioon? '

Luukas 9:23-25

Paavali oli menettänyt ajallisen elämän vapauden, hän oli vankilassa.

Moni entinen ystävä ja työkaveri oli hänet hyljännyt.

Paavalin vankilassa kirjoittamasta tekstistä huokuu levollisuus ja rauha, vaikka se mitä hän kirjoittaa, on hänelle elämän ja kuoleman kysymys.

Hän iloitsee ja on varma siitä että saa tuottaa kunniaa Jumalalle, joko pysymällä hengissä tai kuolemalla Jeesuksen nimen tähden.

Ja tehdä sen vieläpä rohkeasti.

Paavalin sanat : ”Sillä elämä on minulle Kristus, ja kuolema on voitto” ovat paljon puhuvat.

Mitä Paavalille tarkoitti elämä Kristuksessa?

2. Korinttolaiskirje 11:23-29 avaa meille tätä, ”kerskuessaan” siitä miten hän on saanut palvella Kristusta.

’He ovat Kristuksen palvelijoita — puhun kuin mieltä vailla — minä vielä enemmän. Olen nähnyt vaivaa enemmän, olen ollut useammin vankeudessa, minua on ruoskittu ylen paljon, olen monta kertaa ollut kuoleman vaarassa. ” 2.

Korinttolaiskirje 11:23

Sitten hän jatkaa mitä oli joutunut kokemaan.

- viisi eri kertaa 39 raipaniskua	- vaarassa niin juutalaisten keskuudessa	- kärsinyt nälkää ja janoa
- Kolmesti ruoskittiin	- vaarassa pakanoiden keskuudessa	- paastonnut paljon
- kerran kivitettiin,	- vaarassa	- kärsinyt vilua ja alastomuutta
- kolmesti haaksirikkossa mukana	- vaarassa kaupungeissa,	- Jokapäiväistä tunkeilu luonaan
- vuorokauden ajalehtinut meressä	- vaarassa erämaassa,	- huolta kaikista seurakunnista.
- usein ollut matkoilla	- vaarassa merellä,	- Sisimmän poltetta siitä kun ihmiset lankesivat
- Vaarassa hukkaa jokiin	- vaarassa valheveljien keskellä	
- vaarassa rosvojen keskellä	- ollut työssä ja vaivassa	
	- Valvonut paljon	

Tätä oli Paavalille elämä Kristuksessa.

Hän oli ottanut ristinsä ja seurannut Jeesusta.

Voit kysyä, mitä sitten?

Paavali oli apostoli ja hän oli Jumalan valitsema.

Hänellä oli erityinen kutsumus ja tehtävä.

Mehän ollaan suomalaisia tai Suomessa asuvia kristittyjä.

Paavalin esimerkkistä voi nähdä, mitä asioita elämä Kristuksessa voi tuoda eteen.

Elämä Kristuksessa ei tarkoita helppoa elämää.

Paavalin esimerkki näyttää tietä siihen, millainen asenne ja suhtautuminen kristityllä tulisi olla elämään.

Paavali pyrki elämään Jumalan tahdossa, kuuliaisena.

Jeesuksen seuraajana meitäkin kutsutaan kuuliaisuuteen.

Jeesuksen seuraaja ei elä vain tätä elämää varten.

Meidät on kutsuttu elämään Jumalaa varten, ikuisuutta varten.

Tämän elämän tärkein päämäärä ei ole varallisuuden kerääminen.

Tämän elämän tärkein päämäärä ei ole hyvinvointi ja yltäkylläisyys.

Tämän elämän tärkein päämäärä ei ole eläkerahaston kartuttaminen.

Tämän elämän tärkein päämäärä ei ole olla terve tai säilyä terveenä mahdollisimman pitkään.

Tämän elämän tärkein päämäärä ei ole saada aviopuolisoa ja perustaa perhettä.

Tämän elämän tärkein päämäärä ei ole olla onnellinen.

Tämän elämän tärkein päämäärä on Kristuksen tunteminen ja Hänen tahtoonsa taipuminen, Hänen seuraaminen.

Tämän elämän tärkein päämäärä on elää Jumalalle.

Tästä on vaikea vääntää menestysteologiaa.

Tämä on menetysteologiaa.

Jeesus sanoi: Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän pelastaa sen.

Luukkaan evankeliumi 9:24

Kun olet kadottanut elämäsi Jeesuksen tähden silloin elämä on Kristus ja kuolema on voitto.

Kuolema ei ole pelottava loppu, vaan se on tosi elämän alku.

Paavalilla oli kova kaipaus päästä Jeesuksen luokse.

Mutta hän ymmärsi että tehtävä oli vielä kesken hänen osaltaan.

Se käy ilmi ensin lukemastani Raamatun kohdasta...

” Ahtaalla minä olen näiden kahden välissä: halu minulla on täältä eritä ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi monin verroin parempi; mutta teidän tähtenne on lihassa viipymiseni tarpeellisempi.”

Paavalille kuolema ei näyttäytynyt pelottavana, vaan se oli hetki, jossa usko vaihtuu näkemiseen.

Silloin saisi nähdä Jeesuksen Kristuksen kasvoista kasvoihin ja maalliset vastoikäymiset jää taakse.

Silloin toteutuu opetuksemme ajatus, ”kunnes kuolema meidät yhdistää”.

Paavalilla oli vahva toivo siitä, että kuoleman jälkeen hän saisi olla Kristuksen kanssa.

Hebrealaiskirje puhuu toivosta seuraavaa...

6:19 Se toivo meille on ikäänkuin sielun ankkuri, varma ja luja, joka ulottuu esiripun sisäpuolelle asti,

6:20 jonne Jeesus edelläjuoksijana meidän puolestamme on mennyt, tultuaan ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan, iankaikkisesti.

Toivon ankkuri ei ole vain koru kaulassa, vaan siihen voi luottaa täysillä.

Voimme luottaa, koska Jeesuksen sovintoveren kautta meillä on pääsy Isän Jumalan yhteyteen ja läsnäoloon, kaikkein pyhimpään.

Kristuksen omalle kuolema ei ole pakollinen paha, joka erottaa iäksi läheisistä.

Kuoleman kohdatessa ei tarvitse sanoa rakkaalleen hyvästi, vaan voi sanoa näkemiin.

Kuoleman jälkeen Kristuksen oma saa nähdä ne rakkaat, jotka ovat kuolleet uskossa Kristukseen.

Tämä näköala tarjoaa valtavan toivon tähän maalliseen elämään

Entä sitten elämä ilman Kristusta

Edellä luin..

Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saattaisi itsensä kadotukseen tai turmioon? ' Luukas 9:25

Jos ei ole valmis kadottamaan elämänsä.

Luovuttamaan sitä Jeesukselle Kristukselle, silloin tulevaisuuden näkymät ovat synkät.

Vaikka olisi kuinka rikas.

Vaikka voisi elää millaisessa yltäkylläisyydessä ja rauhassa tahansa.

Vaikka voisi kiertää kaikki maailman kolkat ja nähdä mitä upeimmat nähtävyydet.

Vaikka olisi kuinka hyvin menestynyt, pidetty, arvostettu, ihailtu.

Vaikka voisi kokea kaiken mahdollisen nautinnon mitä tämä maailma voi tarjota.

Vaikka saisi maailman parhaan hoidon ja lääkkeet, niin jossain vaiheessa ihmisen ajallinen elämä päättyy.

Ikuisuuden kynnyksellä, kuoleman kohdatessa merkitystä on vain sillä mikä on suhteemme Jeesukseen Kristukseen.

Annoinko itseni Jeesuksen käsiin, kadotinko elämäni?

Otinko ristini ja seurasinko Jeesusta?

Mikä on sellaisen ihmisen osa ikuisuudessa, joka ei ole uskonut Jeesukseen?

Luen ilmestyskirjasta...

ilmestyskirja 20:11-15

' Ja minä näin suuren, valkean valtaistuimen ja sillä istuvaisen, jonka kasvoja maa ja taivas pakenivat, eikä niille sijaa löytynyt. Ja minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin; ja avattiin toinen kirja, joka on elämän kirja; ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan. Ja meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat, ja Kuolema ja Tuonela antoivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja heidät tuomittiin, kukin tekojensa mukaan. Ja Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema, tulinen järvi. Ja joka ei ollut elämän kirjaan kirjoitettu, se heitettiin tuliseen järveen.'
Ilmestyskirja 20:11-15

Jokainen ihminen joutuu kerran oikeudenmukaisen tuomarin eteen.

Jokaisen teot tullaan arvioimaan Jumalan tuomioistuimen edessä.

Tässä tekstissä tuomitsemiseksi käännetty kreikan kantasana "krino" pitää sisällään seuraavia merkityksiä.

Erota, määrätä, päättää, arvostella, ratkaista, vahvistaa, tuomita, käydä oikeutta.

Jokaisen tuomio tulee olemaan oikeudenmukainen, tarkka, kokonaisvaltainen.

Tuomari on älykäs, kaikkietävä, kaikkivaltias ja oikeamielinen.

Tuota tuomioistuinta ei voi huijata.

Siellä ei pääse pälkähästä maksamalla asianajajalle huippupalkkiota.

Viime opetuskerralla Mikko luki 1. Kor. 3:10-15, siitä kuinka jokaisen Jeesukseen turvaavankin elämä tullaan koettelemaan.

Tuossa Raamatun kohdassa puhutaan päivästä, joka tulee ilmestyy.

En ole varma onko kyse juuri lukemastani tapahtumasta.

Jokatapauksessa ilmestyskirjassa mainitun tuomioistuimen edessä, jokaisen elämä tullaan arvioimaan tekojen mukaan.

Sielläkin, niin kuin aina, tekojen motiivit ja vaikuttimet ovat avoimena Jumalan edessä.

"vaan kaikki on alastonta ja paljastettua hänen silmäinsä edessä, jolle meidän on tehtävä tili."
Hebr 4:12b

Osan kohdalla todetaan että ihminen on turvautunut Jeesuksen sovitustyöhön ja silloin hänen nimensä lukee elämän kirjassa.

Niin kuin esimerkiksi ilmestyskirjan alusta voimme lukea.

Ilm 3:5

Joka voittaa, se näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä minä pyyhi pois hänen nimeänsä elämän kirjasta, ja minä olen tunnustava hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkeliensä edessä.

Elämän kirjaan kirjoitetut Jeesus tunnustaa omikseen.

Vieläpä jos ihminen on tehnyt Jumalan mielen mukaisia tekoja, niistä tulee palkka.

Itse ajattelen että palkallani ei niinkään ole väliä, kunhan pääsee Jeesuksen luokse.

Kuitenkaan pelastusta ja palkkaa ei tule sotkea.

Jeesus on perustus ja ihminen pelastuu yksin uskon kautta, ei tekoja tekemällä.

Toisten ihmisten kohdalla taas todetaan että hän **ei ole** turvannut Jeesukseen Kristukseen, hänen nimensä ei ole elämän kirjassa.

Psalmin kirjoittaja kirjoittaa...

Ps. 69:29 Pyyhittäköön heidät pois elämän kirjasta, älköönkä heitä kirjoitettako vanhurskasten lukuun.

Tuon tuomioistuimen edessä on niitä joiden nimi ei ole elämän kirjassa.

He ovat niitä, jotka eivät ole Jeesuksen omia.

Vaikka he olisivat tehneet hyviä tekoja, mutta heillä ei ole Jeesus elämän perustus, heidän osansa on tulinen järvi, helvetti.

Niin kuin edellä luin...

Tämä on toinen kuolema, tulinen järvi. Ja joka ei ollut elämän kirjaan kirjoitettu, se heitettiin tuliseen järveen.'

Ilmestyskirja 20:14b,15

Kadotus, toinen kuolema on totta.

Synnin palkka on kuolema.

Tuosta toisesta kuolemasta Jeesus tuli ihmistä pelastamaan.

Johannes kirjoittaa kirjeessään...

1. Johanneksen kirje 4:15-19

Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa.

Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.

Näin on rakkaus tullut täydelliseksi meissä, että meillä olisi turva tuomiopäivänä; sillä sellainen kuin hän on, sellaisia mekin olemme tässä maailmassa.

Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkoittaa pelon, sillä pelossa on rangaistusta; ja joka pelkää, se ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa.

Me rakastamme, sillä hän on ensin rakastanut meitä.

1. Johanneksen kirje 4:15-19

Jeesus, Jumalan Poika, on edelleen ainoa tie Jumalan yhteyteen.

Jumalan yhteyteen ei ole olemassa muita vaihtoehtoja.

Jumalan rakkaus ilmeni, konkretisoitui siinä, että Jeesus tuli ihmiseksi tänne maailmaan.

Johannes kirjoitti että ”

... me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin”.

Kun tulee tuntemaan Jumalaa, tulee tuntemaan enemmän myös Hänen rakkauttaan.

Jumalan tunteminen lisääntyy antamalla aikaa Hänelle Raamattu tutkien ja rukouksessa seurustellen.

Jumalan tunteminen lisääntyy toisten uskovien yhteydessä ja keskinäisen rakkauden osoittamisen myötä.

Kun tuntee enenevässä määrin Jumalan rakkautta, ei tarvitse pelätä mitään, ei edes tuomiopäivää.

Jumalan rakkaus on muuttumaton myös tuomiopäivänä.

Tapahtuu se sitten tässä maailmassa tai tuonpuoleisessa.

Näin ollen Jeesukseen uskova saa olla luottavainen.

Jeesukseen uskova on turvassa.

Jeesukseen uskovan ei tarvitse pelätä, koska Jeesus kärsi syntiemme rangaistuksen.

Rangaistus oli Hänen päällensä että meillä rauha olisi.

Jeesus tehtiin synniksi meidän ihmisten tähden.

Jeesus lihassa, ihmisenä, kärsi ihmisen synnin rangaistuksen.

Jotta Jeesukseen uskovan ihmisen ei enää tarvitse kärsiä omien syntiensä tähden.

Jeesuksen ylösnousemus vahvistaa että uhri on hyväksytty.

Jumalana hän sovitti maailman synnin itsensä kanssa.

Pääsiäinen julistaa.

Jumala sovitti maailman synnit.

Tie Jumalan yhteyteen on avattu.

Jeesus elää ja on ylösnoussut.

Jumalan rakkaus avautuu meille pikkuhiljaa

Mikään ei voi meitä milloinkaan erottaa Jumalan rakkaudesta.

Jumala haluaa olla omiensa kanssa tämän aikakauden loppuun ja ikuisesti.

Luen roomalaiskirjeen 8:35-39

35 Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka?

36 Niinkuin kirjoitettu on: "Sinun tähtesi meitä surmataa kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina".

37 Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut.

38 Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat,

39 ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

Room 8

Paavali kysyy ensin kuka, siis persoona, voisi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta.

Sitten hän vastaa luettelemalla seitsemän persoonatonta tilannetta ja olosuhdetta.

Se ei ole sattumaa.

Persoonallinen paha saatana on olemassa ja se pyrkii tilanteiden ja olosuhteiden kautta erottamaan meidät Kristuksen rakkaudesta.

Sitten se pyrkii erottamaan meidät suoran vainoamisen kautta.

Seuraavaksi Paavali ei kirjoittanut, "näistä kaikista saamme jalon voiton", vaan "näissä kaikissa saamme jalon voiton Hänen kauttansa joka on meitä rakastanut".

Jumala ei säästä meitä kaikilta ahdistuksilta ja tuskalta.

Hän sallii niitä meille - se on sitä menetysteologiaa.

Mutta niidenkin keskellä ja niissä, voi ja saa uskoa, joskus myös tuntea, että Jumalan rakkaus kantaa.

Edellä mainitussa luettelossa on paljon ihmistä suurempia voimia.

Kuolema, elämä, enkelit, henkivallat, voimat, korkeus, syvyys ja kaikki luodut.

Ensimmäisenä mainitaan kuolema.

On varmaa, että ei edes kuolema voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta.

Tuo rakkaus on vastaanotettavissa, se on todeksi eletävissä Jeesuksen Kristuksen tähden ja kautta.

Lopuksi vielä kertaus edellä puhumastani.

Kertaus

Ihmisen valinnoilla seuraukset

Vaikka elämä on lopulta kuin ohikiitävä hetki, sen valinnoilla on ihmiselle iankaikkiset seuraukset.

Menetysteologia

Paavalin esimerkki ei lupaa uskovalla helppoa elämää, mutta merkityksellistä kylläkin.

Se tarkoittaa menetysteologiaa, oman elämän menettämistä ja uutta elämää Jeesuksen yhteydessä.

Kuolema on voitto

Kuolema ei ole pelottava loppu, vaan se on tosi elämän alku.

Toivo ikuisesta elämästä Jumalan yhteydessä on ankkuroitu Jeesuksen sovitustyöhön.

Elämän kirja

Pelastumisen kannalta ratkaisevaa on suhde Jeesukseen Kristukseen, se onko nimi elämän kirjassa. Ilman uskoa Jeesukseen ihminen kohtaa toisen kuoleman, hän joutuu ikuisen eroon Jumalasta.

Jumalan tunteminen

Jumalan rakkauden tunteminen karkoittaa pelon ja tuo turvan.

Onpa edessä mitä tahansa.

Jumalan rakkaus kestää

Mikään ei voi erottaa Jumalan rakkaudesta

Mikään ei lopulta voi erottaa ihmistä Jumalan rakkaudesta.